

Chuyện Năm Xưa Nay Về Còn Ý Nguyên.

Tác Giả: Phạm Thế Ngũ
Thứ Ba, 30 Tháng 8 Năm 2011 19:26

Cái Núi ngói trên cái Cốc.

Cái Núi ngói trên cái Cốc.

Ngày nay nếu quý bạn thấy hình ảnh một ngôi Vịt nào đó với cái nhóm chèo kèn trên thì có thể nghĩ về sự sống ở đó, trừ khi là không biết ý nghĩa nó cho cái gì? Ngôi vị trí nhàn nhàn đã từng sống trong khung cảnh của thời điếm: Cái Núi Ngói Trên Cái Cốc. Ngôi vị trí sau 30-4-1975 tại miền Nam VNCH.

Ngày khi CS vừa chiếm được thành phố Sài Gòn, người dân miền Nam đã thấy bộ đội CS kéo nhau (tên gọi đóng quân) đi rảo thành phố nhóm trên các dãy phố để xem phá miền Nam và đây cũng là dịp để người dân Sài Gòn tiếp xúc với họ, người miền Bắc XHCN. Ngôi vị trí tiếp xúc này, dù chớp nhoáng, người người nhìn thấy để cho người dân Sài Gòn có những nhận xét về tình hình miền Bắc Xã Hội Chủ Nghĩa (XHCN) là: Người dân miền Bắc sống trong một xã hội ở đâu vì có rất nhiều bộ đội hoàn toàn người chiến tranh thấy các tên nghi ngờ bình thường tại miền Nam như quạt gaz, máy casesstte, máy hát đĩa, đồ chơi điếm... Có bộ đội không hề biết Hoa Kỳ đã đưa ra quyết định (Niel Amstrong ngày 20-7-1969) lên được mặt Trăng. Khi thấy về thế giới này, về lịch sử Việt Nam và nhận ra là với miền Nam VNCH của những bộ đội khác biệt hơn với hình ảnh của người dân Sài Gòn. Vai trò của Hoa Kỳ trong Đệ Nhị Thế Chiến đã được bộ đội điếm gọi là tàn ác, diệt chủng khi thả bom nguyên tử (tháng 8-1945) xuống hai thành phố Hiroshima và Nagasaki. Trong những lần tiếp xúc đầu tiên, người Sài Gòn rất ngạc nhiên khi thấy chúng là anh lính mà một bộ đội có thể nói (thao thao bất tuyệt) về các tài chính trong những chuyến ít lâu sau; Người dân Sài Gòn khám phá ra là nếu trò chuyện với bộ đội nào, cũng được nghe họ nói cùng một kiểu vớ vẩn (hùng hèn dù cho một chút). Chính thời gian này, những câu chuyện máy bay Mig nổ trên mây phía kích máy bay Mỹ hoặc bom hạt nhân mà Mỹ thả xuống 2 thành phố bên nước Nhật là do Liên Xô cho mượn... đã được các bộ đội kể ra cho nghe. Phần các bộ đội, khi tiếp xúc với người dân của thành phố miền Nam VNCH. Họ đã thấy đây một xã hội văn minh, người dân có cuộc sống sung túc gấp bội so với xã hội miền Bắc XHCN mà (trước đó không lâu) các cán bộ chính trị trong đảng và họ về nước quy định là người dân miền Nam VNCH phải sống trong cảnh nghèo đói cực kỳ. Đám chính trị viên quy định về hình thức quy định Mỹ đã thu gom mang hết các tài nguyên, của cải ở miền Nam nên người dân

không có cái gì để ăn thậm chí có quần áo không có và phải mặc áo quần làm bằng nylon... Đó cũng là một trong các lý do mà Đảng và Bộ Quy định CS Hà Nội tuyên truyền để biến mình vì công kéo quân vào xâm lăng miền Nam VNCH (nói là giải phóng người dân khỏi sự kìm kẹp). Chính vì kinh tế miền Nam vượt trội hơn hẳn miền Bắc nên khi đổ bộ, bộ đội đi đâu tròn xoe (và trở m trở trong lòng) là miền Nam giàu có có các khu nghỉ ngơi ngoài trời thì họ đi đâu đâu bãi biển leo lèo là xã hội miền Nam chế độ vinh quang.

Cũng một lẽ CS với nhau nhưng đám Việt Cộng tập kết trở về miền Nam trong giai đoạn này lại có thái độ khác. Đa số im lặng không để đảng gì về miền Bắc nhưng cũng có người nói thản nhiên (dù rất ít) là: Ngoài đó có cái gì! Trở m trở p thây sả luôn. Xe đạp phải có bằng riêng, quần áo giặt phải ngoài dây phơi coi chừng không thì mất. Ai có cái đài (radio) đi đâu cũng phải mang kè kè bên người, sự ý mất phút là mất ngay.

Đổ bộ chung với nhau từng nhóm để rời bỏ đời thực mà đi trên đường phố như các cao ốc, xe gắn máy hai bánh, quần áo phác sặc súa người dân, hàng hóa bày bán trong các cửa hàng có đèn đuốc sáng choang. Các tiệm nghỉ mà người Sài Gòn đang dùng trong nhà (ở miền Bắc XHCN chưa hề có) như TV, máy hát, tủ lạnh (lên đầu tiên trong đời họ mới được thấy, được biết) đều là lạ, văn minh và các kỹ hiện đại (chẳng dùng cửa gỗ nữa). Rồi sau khi tiếp xúc với người dân và xã hội miền Nam lúc đó, có bộ đội đã ngỡ ngàng (vì biết bản thân mình đã bỏ đảng và Bộ Quy định CS Hà Nội là bao nhiêu lâu nay) nên họ đã thẫn thờ (chẳng trong chế độ riêng tư kín đáo với các thân nhân thôi) với nỗi buồn nức nức vì đã là nhân công của chế độ CS (từng ngày từng ngày Thu từng ngày người bắt xuống về đường Sài Gòn mà khóc khi biết được sự thật). Tuy vậy, một chuyện vui trong thời điếm đó là người dân Sài Gòn đi bộ là bộ đội CS rất thêm thu nhập có được một củ khoai củ gừng như người dân miền Nam nghỉ ngơi ngoài trời, họ vẫn còn làm việc như bình thường thậm chí có bộ đội còn nói xỏ nói nạt là ở miền Bắc XHCN như ngườ trên nhà nào mà chẳng có học chữ chúng đây đường (kể cả TV và tủ lạnh). Kem lạnh (Ice Cream) thì có bộ đội còn cầm gan bèo là ở ngoài Bắc, dân ăn không hết còn phải khô để dành.

Không biết thái độ nói lý được nói cái gì miền Bắc cũng có và phải chăng còn tất cả những điều miền Nam VNCH đang dùng là tất cả để phá hoại số phận của người sống khác chẳng hay đây là một chế độ (tổ chức trên) bắt buộc các bộ đội CS khi tiếp xúc với người miền Nam VNCH phải nói láo, nói thánh từng ngày như vậy? Họ đã bỏ đảng, nhà nước CS như vậy. Thêm một điều nữa là với những bộ đội đóng quân trong các thành phố miền Nam VNCH này, khi về phép hoặc phục viên (giải ngũ) thì đã bỏ chính trị viên đến với họ (những người), buổi phải kể lại (cho thân nhân ở hậu phương miền Bắc nghe) là miền Nam VNCH vô cùng lạc hậu và đói nghèo (không có cái gì để ăn). Chính vì vậy mà có rất nhiều người dân miền Bắc đã mặc kệ thêm một lần nữa khi họ cầm súng đi mang vào miền Nam ít kg gạo, thuốc chữa bệnh và quần áo (cũ rách của họ) để tiếp tế ngay cho các thân nhân di cư từ năm 1954 đang sống tại Sài Gòn. Đây là truyện khóc để cười (chẳng cười về riêng) của các thân nhân người Việt bài này khi họ vào thăm gia đình ngay sau khi thiếp (đường sông Thuận Nhứt) xuyên Việt về khai thông. Ngay lúc giờ Nguyễn Văn Hiến Lê, một người luôn có tình cảm với phe CS nhưng chế độ thì gian người sau ngày 30-4-1975 đã viết như sau (trong hồi ký): "Mấy anh bộ đội bộ như vậy, trước 1975 cứ tin rằng miền Nam này nghèo đói không có bát ăn, sau 30-4-75, vô Sài Gòn, loá mắt lên, mới thấy từng người các anh nói láo hết học cũng chẳng biết gì hơn các anh". Có thể như vậy thật vì số đội trá biệt để tổ chức lãnh đạo rồi xuống để các tổ chức hành và sau cùng là người dân lãnh đạo.

Chuyện Năm X và Nay Về Nguyễn Văn Cừ.

Tác Giả: Phạm Thành Vũ
Thứ Ba, 30 Tháng 8 Năm 2011 19:26

Ngày trong khu phố cũ của người Việt bài này có một tiệm Kem. Một bạn đi ghé vào, được cảm món Kem như quả ngon nên khi quay về chớ đóng quân (trời lính, căn cứ của chúng ta cũ), bạn đi này đã kéo thêm vài đồng đi khác trời đi tiệm và gọi người đi mang ra cho mình khay đi y Kem để bạn ăn cho sống miệng. Trời rồi, nhưng ngày kia đó, các bạn đi này tìm gặp chủ tiệm Kem để bạn nói chuyện đi nh đi u đi c hì v; Sau khi ăn Kem về thì doanh trại, bạn đã bắt Tào Tháo đi liên lạc.

Nhiều người về nói về câu chuyện tiêu biểu cho hình ảnh của bạn đi là chuyện về cái Núi ngói trên cái Cầu. Chúng ta hãy hình dung ra một hình ảnh một tay bạn đi (bên vai đeo lưng lưng một máy radio) làm ra vẻ bình thản bước vào một tiệm cà phê đông người. Tay này kéo ghế ngồi tại bàn, mở radio ra nghe nhạc kín đáo quan sát các thực khách đang dùng trong tiệm mà (vui y ta) có một món là ngồi trên bàn của những người khách ngồi ghế. Chủ tiệm thấy khách là bạn đi, vui bước đến hỏi:

- Anh bạn đi dùng thứ gì đây? (có nghĩa là ông quyên mua uống thứ gì chứ bán trong tiệm).

Tay bạn đi này rớt rề chớ ngón trỏ vào món (mà y không biết tên gọi) đó, nói:

- Cho tôi (bạn đi thấy người xướng hô cầu-tử trong giao tiếp) uống cái món này này.

- Món gì? Chủ tiệm ngạc nhiên, hỏi lại y.

- Cái món... như là cái Núi ngói trên cái Cầu đó. Tay bạn đi trỏ lại.

Nhìn theo ngón tay của bạn đi chỉ, chủ tiệm và những người khách ngồi ghế bên nghe được cái phôi nín của (cái công khai lúc đó thì coi chúng mình về chúng ta cũ). Thì ra cái Núi ngói trên cái Cầu trong lời nói của bạn đi là ly cà phê Phin. Cái này là cái cốc cà phê bằng nhôm đặt trên trên một cái ly thủy tinh. Món cà phê Phin này du nhập vào nước Việt (cả ba miền Nam-Trung-Bắc) từ thời Tây thực dân chúng ta đầu có phôi là thực nước uống mới lạ gì. Vui mà các bạn đi miền Bắc khi đó lại không biết đến nó. Quá sốc cốc hì u! Có người bào chữa cho là món cà phê Phin có thể là một thực khách xa xỉ trong một xã hội nghèo đói như xã hội CS miền Bắc khi đó. Có thể trong các hàng quán thông thường (cả hàng giới khát quát doanh) không có nên bạn đi mới không biết đến hình thù nó ra sao. Giới biết gặp, thấy lại nên hỏi lại. Trong thực tế, hầu như bất cứ quốc gia nào cũng đều có những hàng thực phẩm xa xỉ, một tiệm mà người dân nghèo nói đó không dám dùng (vì không đủ tiền mua) những hàng về này biết có sự hi vọng của chúng ta trên đi này. Còn như không biết đến chúng (như món cà phê Phin nhan nhản các nước) thì chớ do người dân bắt chính quyên nói đó một không mua cho biết mà thôi. Chuyện cái Núi ngói trên cái Cầu thông thường như là một chuyện đùa (kiểu chuyện khó tin nhưng có thể) đã được truy cập miệng như một câu chuyện của dân gian kể từ đó. Nhưng, chỉ vài năm sau, nhiều cán bộ CS khác (sau khi đã sống trong miền Nam rồi) đã cãi lại cãi chầy và người Việt viết bài này là làm gì mà có chuyện bạn đi như Mán Về Thành phố cũ. Các cán bộ này cho là một quân đi này đánh thắng hai tên Địch quốc sống sống của họ thì là Pháp và Mỹ thì như thế nh đi quân đi đó không thể nào...Cố quên như vậy đi. Tất cả chỉ là luận điệu tuyên truyền của bạn đi chớ thôi (nhóm làm hình ảnh hào hùng, thanh nhã của bạn đi) và có nhiều người đi trớ bậy gì cũng tin là vậy. Nhưng những người đi của các cán binh kể lại (trong trang báo QDND) đi đi đây cho chúng ta thấy các chuyện thông thường cái Núi ngói trên cái Cầu đã thông xướng ra.

... xin trích...

"Tôi ra gọi mua chiếc xe lam. Cậu y tá tên Thành, người Thái Bình ở trung đoàn bộ đội đi giúp tôi lấy giấy in báo. Khi ra đường thấy chiếc xích lô máy chèn đá cây đang lóng lánh bóng sáng của đèn trong đêm tháng Năm Sài Gòn, vì dân quê đi bộ đội là vào rừng, nên đèn tiên độn thành phố nên Thành không biết đó là thế gì, Thành níu vai tôi la toáng lên:

"Anh Khôi ơi! Kim cương! Kim cương nhieu của kia!". Tôi nhìn cậu, mừng: "Im đi, họ cười cho dèy, đó là ngọc đá, họ làm đông ngọc thành đá!".

...
Ngày buổi sáng 1-5-1975 đi chợ mua cho con cá lóc. Anh vợ đem mãi về con 12 con, bèn lật đật ra chợ tìm cho được bà bán cá trê hai con vì "tôi người ta", "buôn bán kiểu này thì là cái gì". Khi anh tìm được bà bán cá, bà cười toáng lên: "Chú gọi phóng, "mặt chợ" đây là 12 con không phải mua nghen!". Anh vợ khoen bụng ai, còn hai con cá đê ngày mai, anh cho vào chợ bán con vì thấy đó có ngọc! Sáng mai anh đi bắt cá đê nấu cháo thì cá không còn nữa. Anh đi báo cáo thấy trê ngọc, trê ngọc có ngọc là làm mũu ban đêm. Độn người ai cũng ôm bụng cười vì cá thì mua, mà con thì tặc, phải nhông thợ hàng xóm sang thông họ". ... (hết trích).

Thói đời, người nghèo thì ghét kẻ giàu có và người dốt không ưa người khôn ngoan. Người vô học, hành xử khác người có giáo dục và người lịch thiệp xa lạ với các cơ chế văn hóa. Buổi trưa ngày 30-4-1975, các chính khách trong nội các của Tổng Thống VNCH Đổng Văn Minh đã ngồi với các sĩ quan CS trong đoàn xe tăng 203 (độn về chiếm được dinh Đệ Lữ) dùng bữa tiệc mà họ đã độn sẵn khoen đãi độn độn phía bên kia (phe CS) khi vào dinh nhôn bàn giao chính quyên. Bữa tiệc độn có món Súp Cua nấu măng Tây, rượu Champagne ... nhông thái độn niếm con của chính quyên miền Nam VNCH khi đó đã bắt các sĩ quan CS nấu tiệc khê. Thay vào đó, các sĩ quan CS nấu đã bắt các chính khách trong nội các của Tổng Thống Đổng Văn Minh phải ăn mua bữa cơm trưa mua (chê có nhông khô hoen cơm với thịt lợn kho đóng hộp, hàng viện của Trung Cộng). Thái độn của các sĩ quan CS nấu tiệc nhôn cách hành xử của mua cán bộ CS cao cấp khác khi nấu nhôn bàn giao chính quyên tay viên độn tá nhôn trê nhôn Bêc Liêu. Viên độn tá VNCH nhôn trê nhôn nấu sau khi bàn giao chính quyên xong, đã mua tay cán bộ CS độn độn dùng mua bữa ăn tiệc mua nhà hàng trong thị xã. Bữa ăn về của mua độn thì chính tay cán bộ CS độn độn đó đã ra nhôn cho thuê họ công tay viên độn tá VNCH nấu và gọi ông ta vào thị ng trê giam.

Bữa độn CS trong mua phòng khách tiệc độn dinh Đệ Lữ trưa ngày 30-4-1975.

Không cho người dân biết độn các thông tin khác nhau khác, nhôn khác thì đó là bức màn sặc, bức màn che hay nhông bí thông tin rôi. Trong mua xã hội mà người dân bắt chính quyên nhông bí các thông tin thì xã hội đó chê là mua xã hội nghèo đói, lịch thiệp (nhông người dân biết về các xã hội khác văn minh, giàu có nhôn xã hội mình). Tê hêi nhôn, độn và bắt quyên CS miền Bắc độn còn bắt người dân phải nói láo về xã hội họ đang sống. Người dân mua miêng nói ra nhông độn nhôn

Chuyện Năm Xưa Nay Về Còn Y Nguyên.

Tác Giả: Phạm Thế Ng Vũ

Thứ Ba, 30 Tháng 8 Năm 2011 19:26

láo và biết nghe mình biết đó là đời trá nhợng vờn tởnh bở. Đó chính là tình cởnh cởa các bở đời CS miền Bởc trong thởi điởm đoàn quân hỏ vờa chiởm đởc miền Nam VNCH. Bở ngoài ca tởng hỏ tởi vỏ cởnh sỏng ngoài miền Bởc nhợng thỏc tở thì tởi khác. Nhợng tháng kỏ tởp sau ngày 30-4-1975 nỏy, rỏt nhiỏu bở đời khi quay vỏ miền Bởc đở đi phép hay giỏi ngũ (mà hỏ giỏi là phỏc viên) thì ngỏi nào ngỏi nỏy cũng cở mà mua sỏm ít hàng hóa cởa miền Nam đở làm quà cho mình và thân nhân. Ngỏi có tởn thì mua TV, Radio, Đỏng Hỏ đeo tay... Ngỏi ít tởn thì mua quỏn áo, đỏ chỏi... Hỏu hỏt bở đời có gia đởnh đởu mua mỏt Búp Bỏ nhỏ a (có thỏ chỏp mỏt mỏt) đở làm quà cho con cháu mình. Có bở đời thì chiởm đỏt hỏn đở đỏc còn tởi (coi là chiỏn tởi phỏm) trong nhợng căn nhà mà chỏ đỏ đi tởn ra ngoỏi quỏc khi hỏ đỏng quân nỏi đỏ.

Mỏt bở đời CS vỏi thùng hàng hóa miền Nam trên tởng và mỏt búp bỏ nhỏ a trong tay trên rỏo đởng vỏ quỏ.

Chính vì sỏng trong mỏt xã hỏi tởc hỏu nên có quá nhiỏu câu chuyện (mà ta tởng là chuyện đừa, tởu lỏm tỏn thỏi nhỏ các mỏu chuyện kỏ trên) vỏ anh bở đời cở Hỏ sau khi đởc tởp xúc vỏi xã hỏi miền Nam VNCH. Xã hỏi miền Nam VNCH khi đỏ nỏu là phỏn vinh giỏ tỏo (theo biỏn giỏi cởa các tay đởu lĩnh Hà Nỏi) nhợng cho dù có giỏ tỏo thì ngỏi dân cũng vỏn còn có phỏn vinh trong khi miền Bởc XHCN thì rõ ràng là có nghèo đỏi thỏt.

Thân nhân cởa ngỏi viỏt bài nỏy là mỏt bở đời miền Bởc trong thỏi điởm 30-4-1975 khi đỏ. Khuỏn mỏt đỏy vỏ ngỏc nhiên và buỏn bã, ngỏi bà con nỏy thỏ tỏ tâm tình cho biỏt: Tỏ nhợng chiỏn đỏch Tây Nguyên (các tởnh miền Trung VNCH), không hiỏu tởi sao mỏi khi bở đời CS kéo quân đỏn bỏt kỏ nỏi nào thì ngỏi dân miền Nam nỏi đỏ đởu tìm cách bỏ cởa chỏy tởy ngỏi vỏ phỏa quân Nguỏ? Rỏi khi bở đời CS vào đởc đỏ thành Sài Gòn thì ngỏi bà con nỏy mỏi biỏt miền Nam VNCH quá sỏc phỏn vinh, bỏ xa tỏ xa tỏc miền Bởc XHCN. Nhiỏu ngỏi dân miền Bởc khi có công viỏc vào miền Nam, nỏu đỏng chỏn mỏt khu phỏ nào đỏ trong Sài Gòn (trong các năm sau 1975) thì hỏ tởng nhỏ đỏng trong mỏt thành phỏ nào đỏ nỏc ngoài. Thỏc sỏ trong lòng ngỏi dân miền Nam VNCH khi đỏ, không ai cỏi vỏ nhợng hành đỏng nhợng cỏ chỏ kiỏu Mỏn Vỏ Thành, Cỏ Quỏnh hay Không Biỏt Tỏi Sao... cởa các bở đời miền Bởc nỏy. Vì ngỏi dân miền Nam VNCH biỏt bở đời (cũng nhỏ toàn thỏ dân chúng miền Bởc XHCN) đởu là nỏn nhân cởa thỏi bỏng bít tin tỏc cởa lủ cỏm quyỏn trong xã hỏi CS. Đám đởu lĩnh CS Hà Nỏi không muỏn ngỏi dân biỏt vỏ mỏt cái gì đỏ (nhỏ sỏ sung túc vỏ kinh tỏ, sỏ dân chỏ-tỏ do vỏ chính trỏ cởa miền Nam VNCH) thì làm sao ngỏi dân miền Bởc biỏt đỏc. Kỏ cỏ nhợng thỏ rỏt bình thỏng tỏi các nỏc (và tỏi miền Nam VNCH trỏc đỏy) nhỏ chuyện cái Phỏn tỏc cỏ phê trong bài viỏt nỏy.

Chiỏn tranh hai miền Nam-Bởc VN đỏ lùi xa 34 năm rỏi. Giỏ đỏy, chỏc chỏn không còn ai trong nỏc Viỏt vào mỏt tởm cỏ phê tởi buỏt miỏng giỏ mỏn: Cái Nỏi ngỏi trên cái Cỏc nỏa (ngỏi trỏ hỏ đừa giỏn vỏi nhau) nhợng ý nghĩa câu chuyện cái Nỏi ngỏi trên cái Cỏc vỏn còn trong tỏ duy cởa đỏng CSVN vì; Nhợng đởu thỏt bình thỏng tỏ các quỏc gia khác hiỏn nay mà đỏng CS vỏn muỏn ngỏi dân trong nỏc Viỏt không đỏc biỏt đỏn đỏ là các thỏ quyỏn cởa ngỏi dân nhỏ: Cỏ trỏ, Lỏp hỏi, Ngỏn luỏn, tởng cỏ thỏm chí Bỏi miền chính quyỏn nỏa... Nhợng mỏn hàng Dân Quyỏn nỏy vỏn xa tỏ vỏi ngỏi dân Viỏt trong nỏc mà nguyên do là các tay đởu lĩnh CS Hà Nỏi muỏn duy trì nhỏ vỏy.

Tỏ do cỏ trỏ, quyỏn lỏp hỏi lỏp đỏng mỏi, tỏ do ngỏn luỏn, quyỏn tởng cỏ, quyỏn bỏi miền chính

Chuyện Năm Xưa Nay Về Còn Y Nguyên.

Tác Giả: Phạm Thế Ng Vũ

Thứ Ba, 30 Tháng 8 Năm 2011 19:26

ph... Nhi... u th... quy... n mà ng... i dân ch... a h... th... y (k... t... khi đ... ng CS cai tr... n... c Vi... t... i nay), dù là trong Hi... n Pháp CS đã ghi rõ ràng rành. Duy trì m... t xã h... i nghèo đói, l... c h... u là đ... ng... i dân vì đói vì nghèo nên ch... bi... t tìm cái ăn cái m... c còn tâm trí đâu mà tìm hi... u nh... ng quy... n con ng... i đ... c h... ng đ... ch... ng l... i b... n c... m quy... n. H... u nh... xã h... i CS nào cũng đ... u m... t cách th... c đ... u hành đ... t n... c y m... t ki... u nh... v... y. Nhân ngày 30-4 k... l... i câu chuy... n cái Phin cà phê n... y, tác gi... không có ý vi... t đ... dè b... u đ... ch... c... i cái ngây ngô c... a b... đ... i mi... n B... c trong nh... ng ngày năm x... a đó mà ch... mu... n nh... c nh... v... i nh... ng ng... i còn tin vào ch... đ... CSVN. Chính ch... đ... n... y đã đang và s... là rào c... n m... i ti... n b... c... a đ... t n... c n... u v... n còn ti... p... t... c cai tr... . Đám đ... u lãnh CS Hà N... i hi... n gi... v... n c... c... s... c mô... t... là ng... i dân Vi... t trong n... c có đ... y đ... các th... dân Quy... n (theo ki... u... ngoài mi... n B... c ch... y đ... y đ... ng nh... ng th... c s... là không h... có) gi... ng y cách g... i cái N... i ng... i trên cái C... c năm x... a trong các câu chuy... n k... v... các b... đ... i CS. Ai (ng... i n... c ngoài) mà nói dân... VN hi... n không có các th... quy... n n... y thì đ... u nh... n đ... c câu tr... l... i c... a đ... ng và chính quy... n CS Hà N... i là ng... i đó xuyên t... c tình hình (xã h... i-chính tr...) t... i VN.